

Szentlecke Szent Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt leveléből

Róm 8, 14-23

Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét csak féljete, hanem a gyermekké fogadás Lelkét, amelyben azt kiáltjuk: »Abba, Atyánk!« Maga a Lélek tesz lelkünkkel együtt tanúságot, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösök is: Isten örökösei, Krisztusnak pedig társörökösei – ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk. Azt tartom ugyanis, hogy mindaz, amit most szenvedünk, nem mérhető össze a jövő dicsőséggel, amely meg fog nyilvánulni rajtunk.

Mert a teremtett világ sóvárogva várja, hogy Isten fiai megnyilvánuljanak. Hiszen a teremtett világ hiábavalóságnak van alávetve, nem önként, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtett világ is felszabadul majd a romlandóság szolgaságából Isten fiai dicsőségének szabadságára. Tudjuk ugyanis, hogy minden teremtmény együtt sóhajtozik és vajúdik mind ez ideig. De nemcsak azok, hanem mi is, akik magunkban hordjuk a Lélek zsengeit: mi magunk is sóhajtozunk bensőnkben, s várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását.

Ez az Isten igéje.

Evangelium Szent János könyvéből

Jn 6, 37-40

Mindenki, akit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, nem utasítom el, mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött engem. Annak, aki küldött engem, az az akarata, hogy el ne veszítsek semmit abból, amit nekem adott, hanem föltámasszam azt az utolsó napon. Mert Atyám akarata az, hogy mindenkinek, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; és én feltámasztom őt az utolsó napon.

Ezek az evangelium igéi.

Homília, Huszár Lőrinc OCist:

Kedves Apát Úr, Családtagok, Hozzá tartozók, Szerzetestestvérek! Kedves Testvérek!

Mindannyiunkat megdöbbenett Alberik atya halálhíre. Ám, Jézus Krisztus örömhíre üzeni nekünk: *„mindenki, akit nekem ad az Atya, hozzám jön”*, illetve *„Atyám akarata az, hogy mindenkinek, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen, és én feltámasztom őt az utolsó napon”*. Alberik atya is ennek hitében törekedett élni.

Ez az alkalom nem csupán búcsúzás, hanem, mindenekelőtt hálaadás Tölgyesi Csaba földi életének ötvennégy évéért, amelyből három évtizedet ciszterci szerzetesként és huszonhárom esztendőket pedig Krisztus papjaként, Alberik testvérként, illetve Alberik atyaként élt meg.

Alberik atya komolyan vette szerzetesi és papi mivoltát. Közösségének szerzetestestvéreinek, lelkipásztorként pedig a rájuk bízottaknak akart a javára lenni. Ezen a szentmisén, bekapcsolódva Jézus Krisztus hálaadásába, eucharisztiajába, hálát adunk mindazért, amelyet Alberik atya Zircen, Olaszfaluban és Budán tett papként. A számos alkalommal bemutatott szentmise, a buzgón elvégzett zsolozsma, a rengeteg magánima mellett, sokat gyóntatott, temetett, esketett, látogatta az időseket, betegeket; hirdette az evangéliumot. Különösen kedvesek voltak számára a cserkészek, a fiatalok, a családosok, a budai ministránsok, ugyancsak Budán az Antióchia-közösség tagjai, de volt idősekből álló csoportja és a kórházi beteglátogatás is szívügye volt. Voltak tervei és kereste azok megvalósításának útját.

A papszentelés szertartásában elhangzik a következő felszólítás a kehely átnyújtásakor a szentelendő felé: *„alakítsd életedet az Úr keresztiének titka szerint”*! Ha a pap valóban Jézus Krisztushoz kíván hasonulni, életét a keresztiének titka szerint akarja alakítani, akkor el kell fogadnia a szenvedést is. Alberik atyát többféle módon látogatta meg a szenvedés. Gyakran kerítette hatalmába kisebbrendűségi érzés, küzdött a sikertelenségekkel, a meg nem értéssel. De legsúlyosabb keresztiének titka betegsége volt. A pszichés betegség keresztiének titkát legalább negyedszázadig hordozta. Vállalta ezt a keresztiének titkát. Ugyanakkor meg akart gyógyulni. Ám a betegsége erősebbnek bizonyult...

Mennyei Atyánk! Köszönjük mindazt a jót, amit Alberik atya által adhattál sokaknak. Te ismered őt, tudsz vágyairól, küzdelmeiről, szenvedéseiről. Kérünk, nézd szerzetesi és papi hűségét, ismerd fel benne fiadat, gyermekedet, aki fel akart szabadulni Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. Irgalmadból, földi életének szenvedéseit kövesse a megdicsőülés. Mindazokat, akiket fájdalommal tölt el halála, vigasztald a feltámadás és az örök élet hitével, valamint a boldog találkozás reményével. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Egyetemes könyörgés

A feltámadás és az örök élet reményében fohászkodjunk közösen mennyei Atyánkhoz, Alberik atyáért!

1. Mennyei Atyánk! Alberik atya lelkipásztorként országodért munkálkodhatott. Irgalmadból és érdemeiért fogadd be őt örök atyai házába!
2. Áldozópaként bemutathatta a Legszentebb Áldozat. Foglaljon helyet mennyei országod asztalánál!
3. Szerzetesként Téged dicsérhetett és az örök javakról tehetett tanúságot. A szentek kórusában énekelje tovább dicséretedet!
4. Lelkipásztorként többekre gondja volt, sokan megtapasztalhatták segítőkészségét. Részesítsd őt a jó gondnok jutalmából!
5. Alberik atyának része volt a szenvedésekből is. Keresztjeit egyesítsd szent Fiad keresztjével, hogy Jézus Krisztus halálon aratott győzelméből is részesedjék!

Alberik atya papi jelmondata volt: *„Isten után szomjazik a lelkem, az élő Isten után”* (Zsolt 41, 3). Mennyei Atyánk! Töltsd be vágyát, add meg neki a mennyei boldogságot, és az örök dicsőségre támaszd fel őt az utolsó napon! Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.